

Chúa Nhật tuần 29 mùa thường niên năm C

⇒ Hồi đó, quân A-ma-lếch đến đánh Ít-ra-en tại Rơ-phi-đim. Ông Mô-sê bảo ông Giô-suê : “Anh hãy chọn một số người, và ngày mai ra đánh A-ma-lếch. Còn tôi, tôi sẽ đứng trên đỉnh đồi, tay cầm cây gậy của Thiên Chúa”. Ông Giô-suê làm như ông Mô-sê đã bảo : ông đã giao chiến với A-ma-lếch, còn các ông Mô-sê, A-ha-ron và Khua thì lên đỉnh đồi. **Khi nào ông Mô-sê giơ tay lên, thì dân Ít-ra-en thắng thế; còn khi ông hạ tay xuống, thì A-ma-lếch thắng thế.** Nhưng ông Mô-sê mỏi tay, nên người ta lấy một hòn đá kê cho ông ngồi, còn ông A-ha-ron và ông Khua thì đỡ tay ông, mỗi người một bên.

Nhờ vậy, tay ông Mô-sê cứ giơ lên được mãi, cho đến khi mặt trời lặn. Ông Giô-suê đã dùng lưới gươm đánh bại A-ma-lếch và dân của ông ta.
(Xh 17:8-13)

⇒ ... Trước mặt Thiên Chúa và Đức Ki-tô Giê-su, Đấng sẽ phán xét kẻ sống và kẻ chết, Đấng sẽ xuất hiện và nắm vương quyền, tôi tha thiết khuyên anh : **hãy rao giảng lời Chúa, hãy lên tiếng, lúc thuận tiện cũng như lúc không thuận tiện; hãy biện bác, ngấm đê, khuyên nhủ, với tất cả lòng nhẫn nại và chủ tâm dạy dỗ.** (2Tm 3:14-4,2)

⇒ Khi ấy, Đức Giêsu kể cho các môn đệ dụ ngôn sau đây, để dạy các ông phải cầu nguyện luôn, không được nản chí. Người nói : “Trong thành kia, có một ông quan tòa. Ông ta chẳng kính sợ Thiên Chúa, mà cũng chẳng coi ai ra gì. Trong thành đó, cũng có một bà góa. Bà này đã nhiều lần đến thưa với ông: “Đôi phương tôi hại tôi, xin ngài minh xét cho”. Một thời gian

khá lâu, ông không chịu. Nhưng cuối cùng, ông ta nghĩ bụng : “Dầu rằng ta chẳng kính sợ Thiên Chúa, mà cũng chẳng coi ai ra gì, nhưng mụ góa này quấy rầy mãi, thì ta xét xử cho rồi, kéo mụ ấy cứ đến hoài, làm ta nhưc dầu nhưc óc” .

Rồi Chúa nói : *“Anh em nghe quan tòa bất chính ấy nói đó! Vậy chẳng lẽ Thiên Chúa lại không minh xét cho những kẻ Người đã tuyển chọn, ngày đêm hằng kêu cứu với Người sao ? Lẽ nào Người bắt họ chờ đợi mãi ? Thầy nói cho anh em biết, Người sẽ mau chóng minh xét cho họ. Nhưng khi Con Người ngự đến, liệu Người còn thấy lòng tin trên mặt đất nữa chăng?”* (Lc 18:1-8)

⇒ “*Khi nào ông Mô-sê giơ tay lên, thì dân Ít-ra-en thắng thế; còn khi ông hạ tay xuống, thì A-ma-lếch thắng thế.*”

== “Giơ tay lên trời” là một cử chỉ mà không ai trong chúng ta đã không làm hơn một lần ... Phải chăng đó là lúc chúng ta cảm thấy thất vọng, hoặc lúc chúng ta mất tự tin vào chính bản thân mình, và thường là lúc chúng ta thốt lên “Trời ơi!” như đang muốn “cầu xin” Trời giúp đỡ, v.v...

+> *Khi nào ông Mô-sê giơ tay lên, thì dân Ít-ra-en thắng thế* cho ta thấy hình ảnh khẩn thiết “nài xin” của Mosê với Đức Chúa cho dân Israel thắng trận;

+> *còn khi ông hạ tay xuống, thì A-ma-lếch thắng thế*, cho ta mừng tượng sự “mệt mỏi” ít nhiều pha lẫn sự “nhàm chán/phản ánh sự thất vọng” trong việc cầu xin rồi cầu xin, rồi tiếp tục cầu xin, mà ta có thể diễn nôm theo cặp mắt phàm phu tục tử như là: “... Ôi lạy Chúa tôi, sao Ngài không cho dân Ngài chiến thắng cho rồi, kéo dài chiến tranh làm chi?”...

⇒ “...Nhưng ông Mô-sê mỏi tay, nên người ta lấy một hòn đá kê cho ông ngồi, còn ông A-ha-ron và ông Khua thì đỡ tay ông, mỗi người một bên.

Nhờ vậy, tay ông Mô-sê cứ giơ lên được mãi, cho đến khi mặt trời lặn. Ông Giô-suê đã dùng lưỡi gươm đánh bại A-ma-lếch và dân của ông ta...

== Chắc hẳn mỗi một ACE chúng mình đã hơn một lần “thì thầm phàn nàn”: cầu nguyện hoài hoài, mà có khi nào được đâu? “giơ tay cầu nguyện” mỗi cả hai tay hai chân, thì tự nhiên phải buông tay “ngồi nghỉ” chứ! Chính trong lúc “ngồi nghỉ” mà sẽ có một “trợ lực” **có thể hữu hình hay vô hình** nào đó nâng đỡ để chúng ta có thể “kiên trì” **tiếp tục cầu nguyện**.

⇒ “... Trong thành đó, cũng có một bà góa. Bà này đã nhiều lần đến thưa với ông: “Đôi phương tôi hại tôi, xin ngài minh xét cho”. Một thời gian khá lâu, ông không chịu. **Nhưng cuối cùng, ông ta nghĩ bụng : “Dầu rằng ta chẳng kính sợ Thiên Chúa, mà cũng chẳng coi ai ra gì, nhưng mục góa này quấy rầy mãi, thì ta xét xử cho rồi, kéo mục ấy cứ đến hoài, làm ta nhức đầu nhức óc”...**

== Một động thái rất ư là phản ảnh tính chất của một phàm phu tục tử: “... **nhưng mục góa này quấy rầy mãi, thì ta xét xử cho rồi, kéo mục ấy cứ đến hoài, làm ta nhức đầu nhức óc**”.

== TUY NHIÊN, trong thực tế của xã hội loài người, động thái tuy là phàm phu tục tử, *nhưng cũng tùy thuộc vào quá nhiều yếu tố chính trị xã hội, “văn hóa/tập tục” của từng CHÍNH thể - hay NGUY thể? – đương thời, đang cầm quyền sinh tử của một/nhiều dân tộc...* Lịch sử sẽ lên tiếng minh bạch hóa trường hợp Ukraina – Nga – Phương Tây – NATO - và Uncle Sam... Và bộ mặt thật của tên **quan tòa bất chính** (ngư ông đắc lợi) sẽ bị lột trần thôi! (Cầu mong nhà lãnh đạo Ukraina thật sự là... CHÍNH thể!)

== Nhận xét này thì nhiều – rất nhiều - Anh Chị Em đã từng sống dưới chế độ “siêu” phạm phụ tục tử thừa cảm nhận/kinh nghiệm!

⇒ Rồi Chúa nói : ***“Anh em nghe quan tòa bất chính ấy nói đó! Vậy chẳng lẽ Thiên Chúa lại không minh xét cho những kẻ Người đã tuyển chọn, ngày đêm hằng kêu cứu với Người sao ?”***

== Chúa Nhật tuần trước, chúng ta đã thấy Đức Giêsu “khen” tên quản lý thật sự là “con cái thế gian”; Chúa Nhật tuần này, Đức Giêsu ví von tên quan tòa tuy là “bất chính”, chỉ biết vì lợi ích cá nhân (để khỏi nhừc đầu!) mà đành phải xử lý vụ thừa kiện, kêu oan của người dân thấp cổ bé miệng – chứ chẳng tốt lành gì! – với sự “siêng năng cầu nguyện” (“cứ xin thì sẽ được”...), chẳng lẽ ***“Thiên Chúa lại không minh xét cho những kẻ Người đã tuyển chọn, ngày đêm hằng kêu cứu với Người sao ?”***

⇒ ***“...Nhưng khi Con Người ngự đến, liệu Người còn thấy lòng tin trên mặt đất nữa chăng?”***

== Chắc hẳn chúng ta chưa quên Thầy chí thánh đã giảng dạy: “Ai bền đỗ đến cùng sẽ được cứu rồi!”

Lạy Chúa là Thiên Chúa toàn năng và đầy lòng nhân ái, cuộc sống của mỗi anh chị em chúng con gặp phải quá nhiều chương ngại và thách đố/thách thức. Xin cho anh chị em chúng con “bền chí/chuyên tâm” cầu nguyện, hết lòng TIN – CẬY – MẾN Chúa yêu người đồng loại như Chúa đã chỉ dạy, để khi đến lúc mỗi người chúng con phải “đến gặp” Chúa, chúng con vui sướng được Chúa ***“vẫn còn thấy lòng tin”*** trong tâm trí chúng con – Xin Chúa ban ơn thêm sức giúp mỗi người chúng con ***“bền đỗ đến cùng”*** trong niềm TIN – CẬY – MẾN để xứng đáng được ***“cứu rồi”*** === AMEN.